

ning af Stolene, men hvad skal Kirken saa, den tjener jo Pengé ved Udlejning af Slolene. Ja, Kirkerne maa, foruden hvad de nu eje, hjælpe sig ved Ligning paa Menighederne. Det er den naturlige Vej at gaa, hvor Kirkens Menighed maa betale, hvad det koster at drive Kirken. Det er for Resten den nugældende Regel, men det er heldigt at faa den slaaet fast ved en særlig Lov, og det er ikke mindst heldigt for de ny Kirker, der blive byggede ude i Landet, for der har man ikke rigtig nogen Regel. Altsaa, Ligning paa den enkelte Menighed kan finde Sted, det er Reglen efter Christian den 5tes danske Lov; men her foreslaas det, at i store Købstæder, navnlig i Kjøbenhavn, kan denne Ligning foretages under et over hele Byen, og det tror jeg, Byen vil være tjent med. Der har jo tidligere været talt meget om Kirkeligning, og den har mødt Modstand, efter min Mening fordi de Ligninger, der foretoges efter den Lov, vi havde, gjaldt ikke alene Drift og Vedligeholdelse af de nuværende Kirker, men ogsaa Opførelse af ny, idet man opførte ny Kirker, tog Laan paa dem, og lod Laanene forrentes og afdrages ad den Vej. Det var efter min Mening ikke heldigt, og Folketinget har heller ikke ment det, derfor er denne Lov ikke bleven vedtaget paa ny. Naar det derimod gælder Driften og Vedligeholdelsen af Kirkerne og de Midler, der skulle til til Kirkernes Bestyrelse, finder jeg det rimeligt, at det paalignes over hele Byen. Jeg tror ogsaa, det er bedst for Menighedsmedlemmerne. Der er jo enkelte Kirker i Kjøbenhavn, som ere meget velhavende, og hvor Menighedsmedlemmerne derfor ere meget vel-situerede i Retning af at være fri for Udgifter til Kirken. Men ogsaa det modsatte træffer man, f. Eks. er St. Johannes Sogn meget uheldig stillet, og her vil Ligningen derfor falde tungt paa Befolkningen, hvorimod man, naar det gaar ud over hele Byen, kommer til saa smaa Bidrag, at det ikke mærkes synderligt. Jeg tror, at naar man ser paa Befolkningens Interesser, vil det være det heldigste. Ser man alene paa Kirkens Interesser i snævrere Forstand, Driften af Kirken, saa siger det ikke meget, saa kunde man naturligvis paaligne den enkelte Menighed, og Kirken holdtes

saa nok paa Fode, men det er ikke rigtigt at lade en Del af Befolkningen bøde haardt og lade en anden Del slippe fri.

Jeg skal dermed standse Omtalen af disse Forslag. De ville jo nu blive forelagte for det høje Tings Medlemmer, som altsaa ville faa Lejlighed til at gøre sig bekendte med dem. Naar jeg forelægger dem her, gør jeg det selvfølgelig i den Hensigt at faa dem gennemførte og i den Tro, at deres Gennemførelse vil gavne vor Folkekirke, vil faa den til at svare til dens Navn, hvad den efter min Mening ikke saa godt gør nu. Dernæst gør jeg det i det Haab, at det høje Ting vil kendes ved Forslagene og gøre dem til sine og i det udvidede Haab, at Rigsdagen vil gøre det samme, saa at de ville blive til Lov. Det vil jeg mene vilde være heldigt for Rigsdagen, om den nu kunde naa saa vidt at faa det Grundlovsløfte opfyldt, som har staaet saa længe, ja, alt for længe uopfyldt. Dets Opfyldelse kan ikke ganske ske ved dette Lovforslag. Det er kun et Skridt hen ad Vejen; men der er et gammelt Ord, der siger, at det er det første Skridt, der koster. Faar man det gjort, er der Haab om, at, naar Tiden modnes dertil, kan det næste Skridt ogsaa blive gjort.

Dermed være disse Lovforslag anbefalede til det høje Tings Velvillie.

Formanden: De forelagte Forslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Finanslov for Finansaaaret fra 1ste April 1902 til 31te Marts 1903.

Formanden: I Overensstemmelse med de Meddelelser, jeg har modtaget fra Tingets forskellige Grupper, skal jeg foreslaa til Medlemmer af dette Udvalg: *A. Nielsen, Busk, Blem, Rosager, N. Pedersen, Rosloff, Nørhave, Zahle, J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds), Philipsen, Holm, Neergaard, K. M. Klausen, Harald*